

Χρήστος Κηπουρός Πασχάλης Χριστοδούλου

Καστελόριζο

Θράκη 2020

1.Η δέηση για το Καστελόριζο

του Χρήστου Κηπουρού {*}

Ερ.1: Τι θα κάνατε κύριε Κηπουρέ αύριο, αν είσαστε ο Ερντογάν;

Θα εφάρμοζα το πρόγραμμα που έχουμε ήδη εξαγγείλει. Τουτέστιν έρευνες για υδρογονάνθρακες με βάση το μνημόνιο που κάναμε με τη Λιβύη και σε απόσταση μέχρι 6 μίλια από Ρόδο, Κάρπαθο, Κάσο και Κρήτη και καθόλου απόσταση από Καστελόριζο. Θα το σκεφτόμουν όμως ξανά και ξανά, αν η Πολιτική Ελλάδα είχε ψηφισμένο Νόμο στη Βουλή, που να μην το επιτρέπει. Δηλαδή αν τα Ελληνικά χωρικά ύδατα στην περιοχή ήταν 12 Ναυτικά μίλια και όχι 6, όπως είναι σήμερα. Τότε θα σκαρφιζόμουν άλλες κινήσεις. Μάλλον να προχωρήσω νοτιότερα, κυρίως προς το νότιο Κρητικό Πέλαγος, που πολλοί χάρτες της Ελλάδας το αναφέρουν ως Λιβυκό. Χωρίς οι γεωγράφοι αυτοί αλλά και πολλοί άλλοι εκ της πολιτικής, να καταλαβαίνουν ότι κάνουν, αν μη τι άλλο, ονοματολογική ευθανασία της Κρητικής ΑΟΖ. Και φυσικά δεν φταίω εγώ αν μόνοι με τα χέρια τους βγάζουν τα μάτια τους. Αν, ως προς την πολιτική, παλαιόθεν διακατέχονται από αυτοκτονικό ιδεασμό. Εμείς απλά βρίσκουμε και κάνουμε. Όπως βρίσκουμε και τι να κάνουμε.

Ερ.2: Και εσείς τι κάνατε κύριε Κηπουρέ;

Κοιτάξτε. Δεν είπα τυχαία, μιλώντας για το από κάθε άποψη παράνομο Τουρκολιβυκό μνημόνιο, να υπήρχε άμεση συνεδρίαση της Βουλής και να προχωρούσε ομόφωνα η Ελλάδα στην επέκταση στα 12 ναυτικά μίλια, στη συγκεκριμένη ομάδα των νησιών. Αυτό το αμυντικό και γεωοικονομικό τόξο που περίπου ταυτίζεται με το γνωστό σεισμικό. Ούτε ήθελα να πλειοδοτήσω, όπως έκαναν άλλοι, και να πω να γίνει η επέκταση παντού στο Αιγαίο Πέλαγος. Θα έρθει ο καιρός που θα μιλήσουμε για αυτό το ζήτημα και το πως μπορεί να προχωρήσει.

Βλέπει όμως κανείς τι είδους Πολιτική Ελλάδα έχουμε που δεν έχει καμιά απολύτως θέση. Και όταν έχει θέσεις, άστα να πάνε. Μόνο επιδείξεις διακομματικής εθνικοφροσύνης, παλιού και νέου τύπου, βλέπουμε. Δεν έχει κάνει κάτι ούτε για τη θαλάσσια Ελλάδα ούτε για την Αγία Σοφία. Από τις 7 προτάσεις μας που δημοσιεύονται εδώ και καιρό αλλά και σήμερα {1} για τα μείζονα αυτά ζητήματα, δεν υιοθέτησε καμιά. Ενώ μπορούσε να κάνει τόσα. Λες και προβλέπει διαφορετικά το δίκαιο της θάλασσας. Λες και είναι βάρος η Αγία Σοφία { PDF, Β' Έκδοση }.

Κατά τα άλλα, το πλεόνασμα από την επιτυχή άμυνα της ένστολης Ελλάδας στις ήπιες εισβολές στον Έβρο, δεν μένει ακέραιο αφού καταναλώνεται. Επίσης, ναι μεν υπάρχει η απόλυτη εμπιστοσύνη μας στον ένστολο στόλο του Αιγαίου, όμως ούτε και αυτό αρκεί. Αν ζούσε ο Θουκυδίδης θα έγραφε: “Νήες, στόλου πλήρεις, γαρ πόλις, όμως μετά της Βουλής”. Μόνο που αυτή σήμερα, όσο και χθες, είναι σαν να μην υπάρχει. Και αν δεν υπάρχει, θα χρειαστεί η δέηση για το Καστελόριζο.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

{1} <https://www.militaire.gr/agia-sofia-7-protaseis-gia-tin-epistrofi-sti-christianikotita-toy-naoy/>

{*} Κείμενο από συνέντευξη του πρώην Βουλευτή Έβρου,

2.Αφήστε για λίγο τη Θράκη. Κάντε διακομματική για το Καστελόριζο

“στην πολιτική ποτέ ένα παλιό δεν παρήγαγε το νέο”

*Των Χρήστου Κηπουρού και Πασχάλη Χριστοδούλου {**

Μπορεί ένα κοινό χαρακτηριστικό της Λαμπεντούζα και του Καστελόριζου να είναι η μεγάλη τους απόσταση από τις χώρες που ανήκουν, και μπορεί να ευρίσκονται κοντά σε τρίτες χώρες, όμως εκείνο που κάνει μεγάλη εντύπωση είναι το πληθυσμιακό.

Η μεν Ιταλική Λαμπηδούσα, όπως την αποκαλούν οι Έλληνες ναυτικοί, ενώ έχει διπλάσια περίπου έκταση από το Καστελόριζο, έχει δέκα φορές περισσότερους κατοίκους. Τηρουμένων δηλαδή των αναλογιών θα περίμενε κανείς ένα πενταπλάσιο σε πληθυσμό Καστελόριζο μετά της Μεγίστης, αντί της “Ελαχίστης”, όπως θα έπρεπε να λέγεται. Ελαχιστότατοι υπολογισμοί, αφού στις αρχές του προηγούμενου αιώνα είχε φτάσει στις δώδεκα και πλέον χιλιάδες κατοίκους ενώ σήμερα δεν φτάνει καν στους πεντακόσιους. Οι ομώνυμες ψαροταβέρνες στην Αθήνα δεν έπεσαν ξαφνικά από τους ουρανοί. Για να μην πάμε και σε άλλες περιοχές του κόσμου.

Μια μεγάλη αυτοκριτική ολόκληρης της Πολιτικής Ελλάδας όφειλε παλαιόθεν να ξεκινήσει από το νησί αυτό. Όχι ότι δεν χρειαζόνταν να γίνει κάτι ανάλογο σε πολλές άλλες περιοχές της χώρας αλλά τη στιγμή αυτή στο Καστελόριζο κρίνεται η ίδια η ιστορική συνέχεια της χώρας. Με την πρόσφατη Ελληνοϊταλική συμφωνία για τις θαλάσσιες ζώνες με τις μειωμένες επήρειες νησιών να αποτελεί ένα δώρο στην Τουρκία, πέραν του ότι θα έχει απροσδιόριστες, αν όχι καταστρεπτικές παρενέργειες στα της γεωπολιτικής του νησιού αυτού.

Το δίλημμα είναι συγκεκριμένο: Είτε το αδύναμο Ελλαδικό κράτος μετά των θεσμών του θα παρέμβει, τόσο εθνικά, όσο και αναπτυξιακά είτε θα αρχίσουν οι δεήσεις για το Καστελόριζο.

Κανέναν δεν χρειάζεται να προκαταλάβουμε για το τι χρειάζεται να γίνει εφόσον εισακουστεί η πρότασή μας για σύσταση διακομματικής επιτροπής για το νησί. Μοναδική εξαίρεση το γνωστό αρχαιοελληνικό “από Θεού των 12 μιλίων άρξασθαι”. Ας αρχίσουμε δηλαδή με την επίκληση της βοήθειας που προσφέρει ο Θεός, μετά των 12 μιλίων. Θέμα που έπρεπε εδώ και καιρό, ιδίως δε, μετά το πέρα για πέρα παράνομο Τουρκολιβυκό μνημόνιο, όπως και μετά από τα της Τουρκικής εταιρίας πετρελαίου, να έχει εισαχθεί και ψηφιστεί από την Ολομέλεια της Βουλής και μάλιστα ομόφωνα, για την ομάδα των 5 νησιών. Από τη Ρόδο, την Κάρπαθο, την Κάσο και την Κρήτη, έως το Καστελόριζο {βλ. PDF, 12 Ναυτικά Μίλια}.

Σημειωτέον ότι ειδικά με το σχεδιασμό της Τουρκικής εταιρίας Πετρελαίου, η έρευνά της στην απόσταση από τα 12 έως τα 6 ναυτικά μίλια, όπου και καταλήγει, από Ρόδο, Κάρπαθο, Κάσο και Κρήτη, πέραν της εισβολής στην υφαλοκρηπίδα, θα αποτελεί και εισβολή σε εθνικό έδαφος.

Μόνο που αυτό θα συμβεί αφού προηγουμένως επεκτείνουμε την αιγιαλίτιδα ζώνη, τουτέστιν τα χωρικά ύδατα των νησιών αυτών, στα 12 μίλια. Και που όσο δεν το κάνουμε, τόσο νομιμοποιούμε την Τουρκική εταιρία πετρελαίου και το παράνομο μνημόνιο, όσο και παρανομούμε απέναντι στο νόμιμο δίκαιο της θάλασσας.

Όσον αφορά τα της ανάπτυξης του Καστελόριζου, είναι τυφλοσούρτης. Απλά “δει δη χρημάτων”, που θα είναι διαθέσιμα στο επόμενο διάστημα, από διαφορετικά μάλιστα Ευρωπαϊκά ταμεία.

Και δεν χρειάζεται εμείς να προτείνουμε μέτρα, από τις απεριόριστες ποσοτώσεις στα ευγενή αγροτικά και κτηνοτροφικά προϊόντα, έως τα ιχθυοτροφικά. Υπάρχουν στη βιβλιογραφία από προηγούμενες περιφερειακές διαδικασίες ως την εφαρμογή των απλών λογικών συμπερασμάτων. Βέβαια προς δόξα της Δημοκρατικής διαδικασίας, μια νέα ανάλογη διαδικασία στη Μεγίστη, δεν θα είναι περιττή. Κάθε άλλο μάλιστα.

Γιατί τα μπερεκέτια διακομματικών επιτροπών, π.χ. για την ανάπτυξη της Θράκης, τα έχουμε δει. Πέραν του πτωχότατου αποτελέσματος που είχαν, δεν πρόκειται να φέρουν κάτι το σημαντικά ελπιδοφόρο και νέο. Άλλωστε, στην πολιτική ποτέ ένα παλιό δεν παρήγαγε το νέο. Και σήμερα το νέο, αυτό που προέχει πολιτικά, είναι η ιδέα της διακομματικής για το Καστελόριζο.

Τέλος, εάν ο Υψηλός Διακινητής Ρετζέπ Μεχμέτ Γ΄ {από το Μωάμεθ} Ερντογάν, αλληθωρίσει και προς την αποσταθεροποιητική επέκταση των εξαγωγών προσφύγων προς το Καστελόριζο, τότε η χώρα μας πέραν της προστασίας από τον παρόντα εκεί ένστολο στόλο, διαθέτει και άλλη μια επιλογή. Τη λειτουργική σύνδεση μεταξύ του νησιού και της λοιπής Ελλαδικής ενδοχώρας.

Και μπορεί αυτό να μη χρειαστεί καν αφού αναμένεται η τροποποίηση των Ευρωπαϊκών κανόνων του προσφυγικού, σύμφωνα με την οποία, όπως από καιρό προτείναμε, δεν θα προβλέπονται πλέον δομές φιλοξενίας και ταυτοποίησης προσφύγων σε εδάφη Ευρωπαϊκών κρατών.

Θα μένει λοιπόν μόνο μια εκκρεμότητα: Ο γνωστός “εις αιωνός άριστος” ως προς τις εισβολές Τουρκικών ερευνητικών σκαφών στην Ελλαδική υφαλοκρηπίδα ή στην Αιγιαλίτιδα ζώνη ή και σε αμφότερες ταυτόχρονα. Μόνο που η χώρα μας θα έχει ήδη κάνει ό,τι περνάει από το χέρι της. Και ό,τι δεν θα σταματήσει να το πράττει. Με την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης και επόμενα των χωρικών υδάτων στα 12 ναυτικά μίλια, αρχής γενομένης από την ομάδα των πέντε αυτών νησιών, να ταυτίζεται με μια άλλη αρχή. Αυτήν που είναι το ήμισυ του παντός Αιγαίου.

Σημειώσεις

Εικόνα Α, πηγή: εφημερίδα Καθημερινή 2 Ιουνίου 2020,

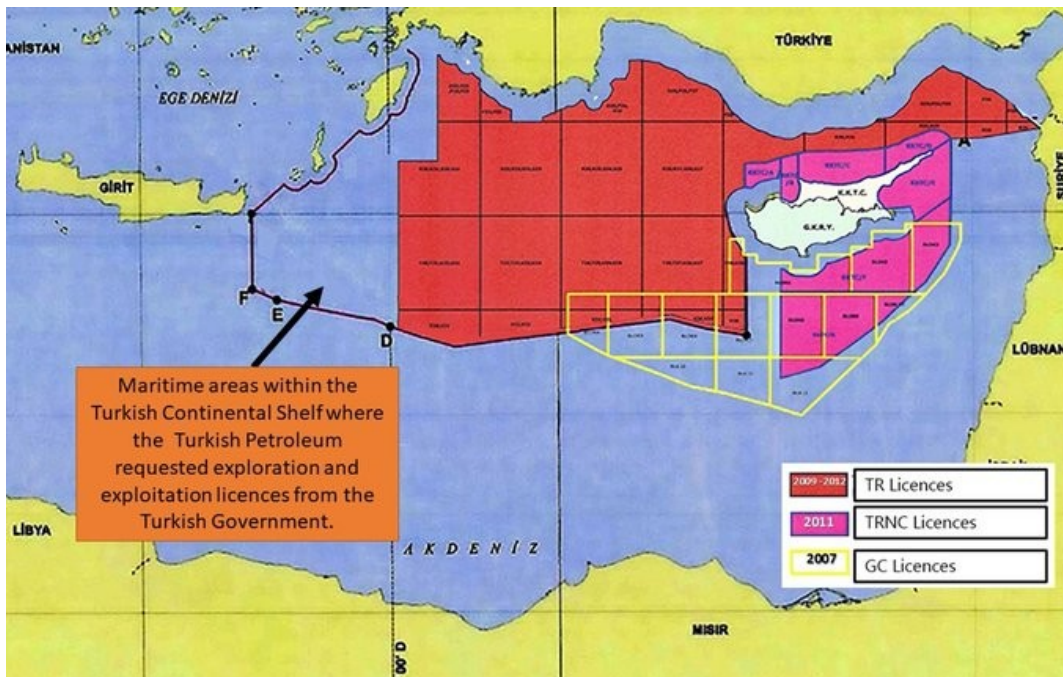
Εικόνα Β, πηγή: @CERCIYES, MFATurkey, 2 Ιουνίου 2020,

{} Ο πρώτος Διετέλεσε Βουλευτής Έβρου {1993-2000}, ο δε δεύτερος, Δήμαρχος Σουφλίου {1994-1998},*

Εικόνα Α, πηγή: εφημερίδα Καθημερινή 2 Ιουνίου 2020,

Εικόνα Β, πηγή: @CERCIYES, MFATurkey, 2 Ιουνίου 2020,

3. Η Τουρκία ορέγεται μια Νέα Ίμβρο στο Καστελόριζο, ενώ η Ελλάδα όφειλε να το μεγεθύνει κατά 12 μίλια

*Του Χρήστου Κηπουρού και Πασχάλη Χριστοδούλου {**

Για άλλη μια φορά σήμερα τονίζουμε ότι όσα πολιτικά πρόσωπα, Βουλευτές κλπ. θελήσουν, μπορούν να προτάξουν τη χρησιμότητα του γνωστού “ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα” για την επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα 12 μίλια, στα πέντε γνωστά νησιά στο νοτιότερο Αιγαίο και στο Νότιο Κρητικό πέλαγος. Τουτέστιν να πάρουν πρωτοβουλίες, ώστε οι κάτωθεν, όπως έλεγε ο Κορνήλιος Καστοριάδης, να πείσουν τους άνωθεν, για τα περαιτέρω.

Οι οποίοι αν δεν πεισθούν, είναι σαν να θεωρούν περίπου νόμιμες τις έρευνες της Τουρκικής εταιρείας πετρελαίου, όσο και τα διαλαμβανόμενα στο Τουρκολιβικό μνημόνιο.

Γιατί τότε η ναυτική και ενεργειακή Τουρκική πολιορκία της Ρόδου, της Καρπάθου, της Κάσου και της Κρήτης, θα ακολουθήσει την εις βάρος του Καστελόριζου πολιορκία. Και γιατί εν αρχή ην το εν λόγω νησί. Και δεν θα προστεθούν μόνον οι χάρτες με τα επιχειρήματα των ένθεν κακείθεν χιλιομετρικών δεικτών. Επίσης θα γίνεται η επίκληση και των, κατά τη γνώμη της Τουρκίας, ιστορικών δήθεν αναλογιών, με τα ζητήματα της Ίμβρου και της Τενέδου.

Μέχρι που ανοίγοντας παλιά τεφτέρια θα ξεσηκώσει τα των αρχών του 1914, όταν σε συνέλευση των μεγάλων δυνάμεων στο Λονδίνο αποφασίστηκε η επιστροφή του Καστελόριζου μαζί με την Ίμβρο και την Τένεδο στην Τουρκία. Αλλά και εκχωρήσεις αργότερα σε άλλες χώρες, με τελευταία την κατοχή από τα συμμαχικά λεγόμενα στρατεύματα, πριν τα 12νησα ενωθούν με την Ελλάδα, κατά το σωτήριο έτος 1948.

Και αν οι δυο Θρακικές Σποράδες της Ίμβρου και της Τενέδου είχαν την τραγική συνέχεια που είχαν, με την εις βάρος τους, παρά το άρθρο 14, Συμφωνία της Λοζάνης, και τις διώξεις και εκδιώξεις του εκεί Ελληνισμού, πριν από το εάλω του, είναι στο χέρι μας το Καστελόριζο, να μη γίνει μια νέα Ίμβρος, κατά πως το ορέγεται η Τουρκία.

Μοναδικές εγγυήσεις γι αυτό, πέραν της εθνικής άμυνας του ένστολου, όσο και ένδοξου στόλου του Αιγαίου, είναι δυο: Η υλοποίηση ενός έξυπνου, σοβαρού και επεξεργασμένου πορίσματος της διακομματικής επιτροπής, εφόσον γίνει δεκτή η πρόταση γι αυτήν, που θα αφορά βασικά στην αναπτυξιακή θωράκιση αλλά και σε μια δημογραφική εκτίναξη.

Και επίσης να επισπευσθεί, ει δυνατόν μέσα στις επόμενες ημέρες, η ενσωμάτωση από το νησί νέων εθνικών εδαφών, που ως γνωστό αποτελούν τα χωρικά ύδατα, διαμέσου της επέκτασης της θαλάσσιας Ελλάδας των 12 ναυτικών μιλίων, σύμφωνα άλλωστε με τις πρόνοιες του δικαίου της θάλασσας. Εννοείται ότι τα ίδια οφείλουν να γίνουν και στα υπόλοιπα τέσσερα νησιά.

Θα υπολείπεται η ανακήρυξη της ΑΟΖ, μετά των όποιων αναγκαίων εξοπλισμών για την πλήρη υπεράσπισή της, σε θάλασσα και αέρα, και που η μελέτη για την αγορά τους, οφείλει να ανατεθεί σε μια επιτροπή σοφών. Σοφών όμως. Ούτε από τη μια σχολή σκέψης ούτε από την άλλη. Να είναι από μια τρίτη σχολή.

Εκείνη που σε αντίθεση με τις δύο προηγούμενες, επιστρέφει στην ιστορία, όσο και στο “τα πάντα ρει” του Εφέσιου Ηρακλείτου, εμπνεόμενη από το ότι μπορούν το “ρει” αυτό να το επισπεύσουν στη γειτονική χώρα και άλλες εθνικές και πολιτισμικές οντότητες και ιστορικοί λαοί της ευρύτερης περιοχής της Ανατολικής Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής, με τους αγώνες τους για την Ελευθερία και τη Δημοκρατία.

Οι δυόμιση, τρεισήμισι ή τεσσεράμισι πόλεμοι είναι το μπούγιου. Με τον Ερντογάν να πλειοδοτεί έναντι του όποιου πρώην συνεργάτη του. Ο φόβος του επίδοξου πορθητή είναι άλλος. Εκείνος που βρίσκεται στη στήριξη όλων αυτών των λαών, μετά των φυλακισμένων ηγετών τους, καθώς και στη συνδρομή του Ελλαδικού, όσο και του Κυπριακού Ελληνισμού, στην κατάστρωση και την επίλυση της Τουρκικής εξίσωσης και επέκεινα του ομώνυμου προβλήματος.

{} Ο πρώτος διετέλεσε Βουλευτής Έβρου {1993-2000}, ο δε δεύτερος, Δήμαρχος Σουφλίου {1994-1998},*